Raad van State

200709080/1.
Datum uitspraak: 29 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/44824 van de rechtbank 's-Gravenhage van 13 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2007 is
(hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 december 2007, verzonden op 19 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

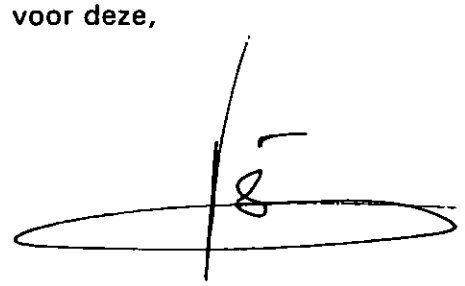
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2008

347-550.
Verzonden: 29 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

21

POLITIE

Postadres Postbus 57
2000AB HAARLEM

• Kennemerland

Regio Kennemerland
Korpsonderdeel 12 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door H. ten Voorde
Telefoon 023 - 512 21 73
Fax 023 - 512 92 90
V-nummer / Zaak [redacted] / Zaak - 27/11/2007
Datum 27/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hilbert ten Voorde , brigadier van het regionaal politiekorps Kennemerland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Ceylon
Nationaliteit(en)	: Srilankaanse, Onbekend
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Haarlem
Datum	: 27/11/2007
Tijd	: 11:15 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
H. ten Voorde

Handtekening

VREEMDELINGENPOLITIE
12
Dienstnr.: 0577
KENNEMERLAND

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht
beroep vrijheidsontnemende maatregel

Reg.nr : AWB 07/44824 VRONTN

Inzake : V-nummer thans verblijvende op Detentieboot Stockholm te Rotterdam, hierna te noemen de vreemdeling,
gemachtigde mr. A. Spel, advocaat te Alkmaar,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde mr. F. Boone, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 29 november 2007 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.

2. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 10 december 2007. De vreemdeling is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig R. Kanagasabapathy, tolk in de Tamil taal.

II. OVERWEGINGEN

1. De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Srilankaanse nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 27 november 2007 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.

2. Verweerder heeft de vreemdeling krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring gesteld. Verweerder heeft het ernstige vermoeden dat de vreemdeling zich aan uitzetting zal onttrekken gebaseerd op de volgende gronden. De vreemdeling is niet in het bezit van een geldig identiteitsbewijs, heeft zich niet aangemeld bij de Korpschef, heeft geen vaste woon- of verblijfplaats en heeft zich niet aan zijn vertrektermijn gehouden.

3. De vreemdeling stelt zich op het standpunt dat de maatregel onrechtmatig is en heeft het volgende aangevoerd. Gelet op de officiële stukken die voorhanden zijn, werkt verweerder niet voldoende voortvarend. Tijdens de periode van staandehouding/ophouding had dienen te worden nagegaan of de vreemdeling in aanmerking komt voor het generaal-pardon. Voorts overweegt de Staatssecretaris om niet meer uit te zetten naar Sri Lanka.

4. Verweerder heeft hetgeen is aangevoerd gemotiveerd weersproken.

5. Er is geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vw 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.
Weliswaar is de rechtbank met de gemachtigde van de vreemdeling van oordeel dat de werkwijze van verweerder niet optimaal is nu de Dienst Terugkeer en Vertrek niet wist dat er kopieën van officiële documenten bij een andere afdeling bekend waren, maar inmiddels zijn de officiële documenten wel bekend bij de Dienst Terugkeer en Vertrek en is sinds de inbewaringstelling tot het bekend worden van de documenten niet een dusdanige periode verstreken dat daarmee de bewaring onrechtmatig is geworden. Bovendien staat de werkwijze van de organisatie van verweerder niet ter discussie.
Met betrekking tot het standpunt dat verweerder, gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 mei 2007 (JV 2007, 291), reeds ten tijde van de staandehouding/ophouding had dienen na te gaan of de vreemdeling in aanmerking komt voor het generaal-pardon, wordt overwogen dat verweerder ter zitting heeft medegedeeld dat reeds in september is nagegaan of de vreemdeling in aanmerking komt voor het generaal-pardon. Dit lijkt niet onaannemelijk nu uit het dossier valt af te leiden dat de vreemdeling heeft verklaard zo'n vijf maanden geleden een nieuwe aanvraag voor verblijf te hebben gedaan.
Wat betreft de aangevoerde stelling dat de Staatssecretaris overweegt om niet meer uit te zetten naar Sri Lanka, wordt overwogen dat thans geen sprake is van een beleid dat niet wordt uitgezet naar Sri Lanka, zodat aan de stelling van de vreemdeling voorbij wordt gegaan.

6. De rechtbank is voorts van oordeel dat voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat. Er is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat een document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen. Op 7 december 2007 is een vertrekgesprek met de vreemdeling gevoerd. Tijdens dit gesprek heeft de vreemdeling aangegeven mee te willen werken aan het invullen van papieren ter verkrijging van een laissez-passer voor Sri Lanka.

7. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen grond voor het toekennen van schadevergoeding.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 13 december 2007, in tegenwoordigheid van de griffier.

RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open.
De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.
Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 19 DEC. 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
24 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake

verblijvend in de Detentieboot Rotterdam aan de Marconistraat 90 te Rotterdam,
verder te noemen appellant,
gemachtigde: mr. A. Spel,
advocaat te Alkmaar (Varnebroek 17 1815 HA Alkmaar)

tegen

Staatssecretaris van Justitie,
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX Den Haag,
verder te noemen verweerder,
gemachtigde: mr. F. Boone, medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd om dit hoger beroep namens hem in te stellen.

1. Achtergronden

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag d.d. 13 december 2007, welke op 19 december 2007 door de rechtbank per post aan partijen is verzonden (Awb 07/44824, productie 1). In de bestreden uitspraak is het beroep van appellant ongegrond verklaard.

De stukken inzake de beroepsprocedure dienen als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

2. Grieven

Grief 1

Ten onrechte oordeelt de rechtbank in r.o. 5: "Weliswaar is de rechtbank met de gemachtigde van de vreemdeling van oordeel dat de werkwijze niet optimaal is nu de Dienst Terugkeer en Vertrek niet wist dat er copieën van officiele documenten bij een andere afdeling bekend waren, maar inmiddels zijn de officiele documenten wel bekend bij de Dienst Terugkeer en Vertrek en is sinds de inbewaringstelling tot het bekend worden van de documenten niet een dusdanige periode verstreken dat daarmee de bewaring onrechtmatig is geworden".

Appellant heeft niet aangevoerd dat er copieën van officiële documenten voorhanden zijn, maar dat er originele identiteitsdocumenten in het bezit zijn van verweerder. De (onjuiste)

term "officiële documenten" is overigens afkomstig van de rechtbank. De rechtbank had hier nauwkeuriger moeten formuleren. Ook is de rechtbank er ten onrechte van uitgegaan dat er sprake was van copieën van documenten.

Deze onjuiste aanname van de rechtbank is onzorgvuldig, omdat het bij bewaringszaken van groot belang is of de vreemdeling originele stukken dan wel copieën heeft overgelegd. Appellant heeft ter zitting betoogd dat, nu er originele stukken voorhanden zijn, waaronder (in casu) een verlopen origineel en echt bevonden paspoort, verweerder kan volstaan met het laten verlengen van het paspoort door de ambassade. Het is dan niet nodig om de veel langduriger laissez-passer-procedure te volgen. Zelfs als er wel een laissez-passer-aanvraag nodig is, dan zal de lp sneller worden afgegeven als er originele identiteitsdocumenten voorhanden zijn, zo heeft appellant betoogd. Verweerder heeft dit betoog niet bestreden.

Dat appellant heeft aangevoerd dat er originele documenten bij verweerder bekend waren blijkt ook uit de bestreden uitspraak in r.o. 3: volgens de rechtbank heeft appellant o.a. het volgende aangevoerd:"Gelet op de officiële stukken die voorhanden zijn, werkt verweerder niet voldoende voortvarend". De uitspraak is innerlijk tegenstrijdig: in r.o. 3 stelt de rechtbank dat appellant heeft gezegd dat het om originele documenten gaat terwijl in r.o. 5 wordt gesteld dat appellant heeft gesproken over copieën van documenten.

Ook uit de ter zitting overgelegde stukken (pagina 5 t/m 7 rapport eerste gehoor asielzaak appellant, zie prod. 2) blijkt dat appellant heeft betoogd dat er originele identiteitsdocumenten voorhanden zijn: uit deze pagina's blijkt dat appellant tijdens het eerste gehoor inzake zijn asielaanvraag een origineel Srilankaans paspoort, een origineel Srilankaans identiteitsbewijs en een origineel Zwitsers rijbewijs heeft overgelegd. Ter zitting heeft appellant ook pagina 9 van het rapport eerste gehoor willen overleggen, omdat daarop staat dat deze documenten in beslag zijn genomen door de Vreemdelingendienst (zie prod. 3). Van deze pagina was op dat moment geen copie voorhanden. De rechtbank achtte het niet nodig dat er een copie werd gemaakt. Men vond het voldoende dat verweerder de gelegenheid kreeg om te verifiëren dat op pagina 9 inderdaad staat dat de 3 documenten in beslag zijn genomen door de Vreemdelingendienst. Mr. F. Boone, procesvertegenwoordiger van de IND, heeft vervolgens bevestigd dat op pagina 9 staat dat deze documenten zijn ingenomen door de Vreemdelingendienst.

Nu de rechtbank er ten onrechte van is uitgegaan dat het ging om copieën in plaats van om originelen is ook de daarop gebaseerde conclusie dat de bewaring gerechtvaardigd is onjuist. De bestreden uitspraak moet dus worden vernietigd wegens strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsvereiste.

Grief 2

Ten onrechte stelt de rechtbank dat de officiele documenten inmiddels wel bij DT&V bekend zijn.

Volgens appellant heeft DT&V de originele documenten tot op heden niet bij de IND opgevraagd. Tot ergernis van appellant, die zo snel mogelijk wil terugkeren naar Sri Lanka in verband met de ziekte van zijn echtgenote, volstaat DT%V met het indienen van een laissez-passer-aanvraag. DT&V dient het verlopen paspoort te laten verlengen. In elk geval dient DT&V bij de laissez-passer-aanvraag de originele documenten te voegen.

Het is onduidelijk op basis waarvan de rechtbank oordeelt dat de originele documenten

inmiddels wel bekend zijn bij DT&V. Noch appellant, noch verweerder heeft dit betoogd. Het standpunt van de rechtbank kan ook niet juist zijn, omdat verweerder pas ter zitting begreep dat er niet alleen copieën van de 3 documenten voorhanden zijn, maar ook originelen, in het asieldossier van appellant.

De rechtbank concludeert op basis van de onjuiste aanname dat DT&V inmiddels wel bekend is met de "officiële documenten" ten onrechte dat de bewaring niet onrechtmatig is. De rechtbank concludeert immers op basis van deze onjuiste aanname dat sinds de inbewarinstelling tot het bekend worden van de documenten niet een dusdanige periode is versrteken dat daarmee de bewaring onrechtmatig is geworden. Het moment van het bekend worden van de origienel documenten is tot nu toe niet aangebroken, laat staan dat dit op het moment van het sluiten van het onderzoek het geval was.

Grief 3

Ten onrechte stelt de rechtbank in r.o. 5: "Bovendien staat de werkwijze van verweerder niet ter discussie".

De werkwijze van verweerder staat wel ter discussie. Als verweerders werkwijze zo inefficient is dat dit leidt tot aanzienlijke vertraging in de verwijdering van de vreemdeling, dan dient dit door de rechtbank te worden meegewogen. Dan kan de conclusie immers luiden dat verweerder dermate onvoldoende voortvarend heeft gehandeld dat de bewaring onrechtmatig is geworden. Daarop heeft eiser zich beroepen: door verweerders inefficiente werkwijze, waardoor DT&V niet op de hoogte was (en is) van het feit dat verweerder in het bezit is van 3 originele identiteitsdocumenten, wordt de verwijdering van appellant dermate vertraagd dat er sprake is van onvoldoende voortvarend handelen.

Grief 4

Namens appellant is ter zitting aangevoerd dat er ten onrechte nog geen laissez-passer-aanvraag is ingediend. De rechtbank is hierop ten onrechte niet ingegaan in de bestreden uitspraak.

De bewaring ving aan op 27 november 2007. Pas op 7 december 2007, dus 10 dagen later, vond het eerste vertrekgesprek plaats (zie verslag vertrekgesprek, aanvulling procesdossier d.d. 10-12-2007). Tijdens dit gesprek heeft appellant aangegeven dat hij wil terugkeren naar Sri Lanka. Hij heeft DT&V verteld dat hij zijn paspoort destijds op Schiphol heeft moeten inleveren toen hij asiel aanvroeg en dat zijn advocaat over een copie van het paspoort beschikt. DT&V is op 7 december jl. niet verder gekomen dan het overhandigen aan appellant van het lp-aanvraagformulier, met de mededeling dat men na de rechtszitting weer langs zou komen. Ter zitting is aangevoerd dat ook dit getuigt van onvoldoende voortvarend handelen. Verweerder had appellant meteen het lp-formulier moeten laten invullen. Niet valt in te zien waarom DT&V daarmee moet wachten tot na de rechtszitting, te meer nu appellant tijdens het vertrekgesprek heeft aangegeven dat hij bereid was het lp-aanvraagformulier in te vullen. Daarbij komt dat op 7 december jl. een copie van het paspoort aan verweerder is verzonden. Ook dat was dus geen reden om nog langer te wachten met het invullen van het lp-aanvraagformulier. Verder had de regie-voerder van DT&V zelf zo nodig telefonisch contact kunnen opnemen met appellants advocaat om de paspoort-gegevens op te vragen of (nu de IND blijkbaar heeft verzuimd om het copie meteen aan DT&V door te faxen) zelf om een copie te vragen.

De rechtbank had in de bestreden uitspraak op dit argument moeten ingaan.

Voor alle duidelijkheid: in tegenstelling tot hetgeen in het verslag van het vertrekgesprek d.d. 7-12-2007 staat was er geen gemachtigde of hulpverlener bij het gesprek aanwezig.

Grief 5

Ter zitting is namens appellant aangevoerd dat verweerder pas na 10 dagen een vertrekgesprek heeft gevoerd. Onder omstandigheden kan de termijn van 14 dagen waarbinnen verweerder met uitzettingshandelingen moet beginnen ook korter zijn. Namens appellant is aangevoerd dat dit in casu het geval is. In zijn geval is sprake van van bijzondere omstandigheden op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Er is gewezen op het feit dat appellant meewerkt aan zijn terugkeer en dat verweerder in het bezit is van een origineel paspoort, id-kaart en rijbewijs. De rechtbank heeft hieraan ten onrechte geen overweging gewijd in de bestreden uitspraak. Ook dit is ern reden om de uitspraak te vernietigen.

Conclusie

Appellant stelt dat de rechtbank te Den Haag het beroep d.d. 29 november 2007 ten onrechte ongegrond heeft verklaard. De uitspraak is in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidsvereiste. Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door appellant ingestelde beroep d.d. 29 november 2007.

Alkmaar, 24 december 2007

mr. A. Spel
advocaat / gemachtigde

producties:

1. uitspraak rechtbank Den Haag d.d. 13-12-2007
2. pag. 5 t/m 7 rapport eerste gehoor
3. pag. 9 rapport eerste gehoor